

103113

Z h u j t e ,

sakaj

**hudobije sveta klizhejo v
nebo sa mashevanje,**

in

Antikristusovi

**namestniki so še v refnizi med
nami.**

V Ljubljani, 1849.

Na prodeji per **starimu Weimanu** na **starim**
tergu Nr. 19.

Natisnila **Rosalja Eger.**

109113

109113

M 93/1954

030054435

Zhujte, zhujte,

sadela naš bode šhiba bosh-
ja, sakaj hudobije sveta
klizhejo v nebo sa mashe-
vanje, sato govori Bog:

*„Poslal bom mezh sa njimi,
de jih vkonzha!“ (Jeremia.)*

*„O mezh Gospodov! kako
dolgo s/he ne bosh pozhival?“*

*„Pojdi v svojo noshnizo,
ohladi se in pozhivaj. — Kako
bo pozhival, ker mu je Gospod
saporedal iti nad tisle, sa ktere
ga je perpravil.“ (Jeremia 47, 6.)*

Malo mešov je preteklo, in
rezhi smo doshiveli, ktere bi bili

malo dni poprej, kakor so se sgo-
dile sa nemogozhe imeli. — Zhe
se je ravno kterkrat kej enaziga
v tej ali uni desheli sgodilo, nam
vunder svet she nobeniga tazi-
ga sgleda ne pokashe, de bi se
blo toliko, — v tako kratkim zha-
fu, v zelim delu sveta sgodilo.
Ni je fkor deshele v zeli Evro-
pi, kjer bi rezhi tako stale, ka-
kor so ble pred malo mešov.
„Narodi so se soper narode v-
sdigovali in tulili kakor od vi-
harjev vpletano morje, v posflo-
pja in trone svojih poglavarjev so
se saganjali kot rasdrasheni va-
lovi v barke na morji, in se niso
she popolnoma vlegli. Poglavar-
ji semlje so mogli is svojih se-
lish beshati, in v drusih bolj mir-
nih krajih savetja iskati. Tudi po-

glavar katoliške zerkve, sveti o-
zhe papesh, od puntarjev mozh-
no nadleshvani, so v tej sili svoj
apostoljski sedesh, stol svetiga Pe-
tra, sapustili ter so v terdi nozhi
is Rima beshali, in so v Neapo-
litanškim kraljestvu mirno perbe-
shalishe nashli. — Divja derhal je
po mestih rasfajala in rasgrajala
kakor de bi bila obsedena, po
zhloveshki kervi je hrepenela,
ministre morila in druge gnjusobe
vganjala.“ *) — O shalostni ne-
frezhni zhafi so to! — strashne
rezhi se godé. —

Tudi mi sdihujemo kakor nek-
dej prerok Jeremia: „O mezh
Gospodov, kako dolgo she ne bosh
pozhival? — Pojdi v svojo nosh-
nizo, ohladi se in pozhivaj! —

*) Is pridige T. V... zadnji dan leta 1848.

In kakofhen odgovor nam samore Gospod na to dati? — kakor se kashe, nobeniga drusiga, kakor ga je nekdej preroku Jeremiji dal: Kako bo pozhival, ker mu je Gospod sapovedal iti nad tiste, sa ktere ga je perpravil. —

Sakaj dosdeva se, de je vse to, kar se je sdej godilo, she le sazhetik, in de se imamo veliko hujshih rezhi she bati, zhe se k Bogu ne obernemo, in pokore ne delamo. —

„Od kod v ljudeh tolika divjajzhnost, ki je le sverinam lastna? — od kod smeshnjava zhes smeshnjave! — Od tod: Narodi so se od Kristusa, kralja miru, refnize in pravize odvernili, ter so svojim spazhenim sheljam se v-dali; sato jih je Bog njih lastni

flepoti in hudobi prepustil, in sato se po svetu tako godi.“ *)
 Dokler se tedej ljudje h Kristusu, h kralju miru, resnize in pravize obernili ne bodo, tudi boljshih zhafov nadjati se nismo v stani in se tudi ne smemo.

„Od nekdej je she Bog spazhenim narodam s mnogimi shibami protil, — in zhe se niso hotli spreoberniti, s smirej hujshim shtrafengami shugal. — „Ako me ne bote poslusnali, govori Bog po Mojsefu, ako ne bote vsih mojnih sapoved spolnovali, ako bote moje postave sanizhevali, in moje sodbe savergali, in ne bote storili tega, kar sim vam vkasal, vam hozhem tudi jes to storiti: Jes vas bom naglo s uboshtvam, in s vro-

*) Is ravno te pridige.

zhino obiskal. Vi bote saſtonj ſhito ſejali, ker bo od ſovraſhnikov vſhito, ker bote tem podverſheni, kateri vaſ zhertijo, vi bote beſhali, kader vaſ nihzhe ne bo podil, — Zhe pa ſhe ne bote meni pokorni, hozhem ſhe ſedemkrat toliko ſhtraſing ſavolj vaſhjih grehov perdjati, in prevſetnoſt vaſhe terdovratnoſti potreti. — Jes bom ſtoril nebo kakor ſheleſo, in ſemljo kakor bron (velika ſuſha bo namrezh v deſheli vſtala). Vi ſe bote ſ ſvojim delam ſaſtonj trudili, ſemlja ne bo rodila, in drevje ne bo ſadú perneſla. — Zhe bote per vſim tim ſhe meni naſproti ravnali, bom ſavoljo vaſhjih grehov ſhe ſedemkrat toliko ſhtraſeng perdjat. — Jes bom podporo vaſhiga kruha raſlomil, tako

de bo defet shen v eni pezhi kruh peklo, in ga bodo na vago pokladale, in bote jedli, pa ne bote nasiteni: Zhe me s he ne bote poslusnali, temuzh meni soper ravnali, se bom tudi jes v svojim serdu zhes vas vsdignil in bom vas savolj vashih grehov sedemkrat hujshi tepel, tako de bom vafhe mesta v pufhavo, in vafhe svete kraje v pustote naredil, in ne bom vezh sprejemal prijetniga duha. In jes bom vafho deshelo pokonzhal, vas pa bom med narode raspkropil, svoj mezh bom soper vas potegn timer, in vafha deshela bo pustla, in vafhe mesta bodo razdjane.“ III. Mojs. bukv. 26.*) Kdor ima ufhesa poslushati nej poslusha, kaj tukaj Bog govori, in

*) Is imenovane prjdige.

kdor ima pamet premišljevati, nej premišli: Ali ni sazhel Bog to protenje, kteriga je she po Mojsefu govoril, nad nam spolnovati? — Pred dvema letama je she Bog v svojim pravizhnim serdu podporo kruha slomil, ker je po vsi Europi krompir gnjil, v nekterih krajih bi bile defetere she ne rade v eni pezhi kruh pekle, ko bi bile le moko imele. — Lanskó leto je v nekterih deshelah veliko veliko ljudi sa lakoto pomerlo, in tavshent in tavshent rasstradanih pa je vrozhinska bolestin pobrala. — Letaf pa je praviza boshja she sa drugo shibo perjela. — Punti in vojske so se vsdignile, tavshent in tavshent ljudi je blo she v njih pobitih — Tavshent in tavshent mladenzhov

je she svojo mlado nedolshno kri moglo preliti. Vbosiga kmeta polje njih kri napaja, in njegove njive so pokopalishe pobitih. — Ali vse to ljudi nizm ne omezhi, nizm ne gine, nizm ne spreoberne, kakor bi jih she le bolj v hudobije vterdilo; oni ostanejo stari, ja se she le smirej bolj pazhijo, in zhes boshje in zerkvene sapovdi vstavljajo, in Bogu naravnost kakor nalash, soper delajo — Nafhi mladenzhi so rasujsdani, hzhere bres framoshljivosti, otrozi bres pokorshine, sakonfski bres svestobe, predpostavljani bres ljubesni, ja she bres pravize, ljudje bres Boga, hudobija kraljuje, vera je sanizhevana, rasujsdanost se posmehuje, in zhednosti ozhitno ali nafkriynim satirajo, pravizhnost

je naprodaj (to je: se da podkupiti). — Denarji in sladkosti shivljenja so maliki ljudi. —

Zhe je tedej taka — zhe svét tako globoko v hudobijah tezhi, se potem ne bo zhuditi, ako bo Bog she sa ostrejšhi shibo perjel, ter s njo ljudstvo udaril, ktero se od njega po podeljenih dobrotah nizh voditi in s grehov spanja sbuditi ne da. Ne bo se zhuditi, zhe bojo naš nadloge sadele, ki so v našlednjih prerokbah naprotene. Desiravno v té prerokbe svoje vere ne slavimo, kakor v boshjo besedo, morajo naš vendar le s svetim straham napolniti, ter naš k spreoburnjenju buditi.

Prishli so shalošni dnevi. Kamor se osremo, drusiga ne vidimo, kakor puntanje, vojske,

O, Jesus vsmilje
to ljudstvo
zhes

Maria je perkashe v oblakih, in prof sa to pregreshno ljudstvo.

Papesh Pius ta IX. in kralj Neapolitan.ski.

kervi prelivanje in smert, pri-
šel je zhaš, od kteriga se je
she davno prerokovalo, de bo ves
svet oflepljen, de bodo postave,
sveto vero in pravizo sanizhe-
vali, in de bo vse v svoje po-
gubljene hitelo, sato vpijejo hu-
dobije sveta gotovo bres prene-
hajna sa mashevanje v nebo.

Od vsih strani se napravljajo
vojške! Raspertije savoljo svete
vere, ja na zelim svetu je in bo
nepokoj, revshina in sovrashtvo,
in nasadnje pride she nar strash-
nejshi shtrafenga — vojska sa-
voljo svete vere. O! v resnizi ne-
frezhni zhafi! Veliko od nadlog
stiskanih ljudi bo v joku in sdih-
vanju svoje dni preshivelo in do-
stikrat klizalo: O frezhni ste vsi,
kteri she v grobih pozhivate in

šte sdej revšhini in nadlogam od-
fhli, in v nikakoršnim strahu
vezh ne shivite, svojo sveto ka-
toljško vero sgubiti.

V resnizi vse stvari, vse pri-
godbe shugajo svetu velike po-
dertije, revšhino in pomankanje,
posebno kervave boje in sovrash-
tvo saštran svete vere; pa pri
všim tem ozhitnim shuganju bosh-
jim gleda svet vse to nemarno
bres strahú, bres spokorjenja svo-
jiga shivljenja; ali se ne pravi
to, de hudobije sveta v nebo sa
mašhevanje klizhejo? Pa ti gro-
sni zhafi in te fhtrafinge bodo
svetu gotovo ozhi odperle, sakaj
ne samo de mladenzhi bodo svo-
jo kri prelivali, ampak sa sani-
zhevavze svete vere bo zhaf
fhtrafinge gotovo došel, sa-

kaj Bog se temu napuhu vezhno soperstavi in ga vkonzhá; sakaj ne manjka se ljudi, kateri vse ozhitne shibe nebes sasmehujejo, desiravno imamo od vsih strani svetá vsak prizhe gotove shtrafinge boshje pred ozhmi. Ali se ne pravi, to sa shtrafingo v nebo kli-zati?

Vemo, de je bil tudi Noe, sveti mosh is Sodome, sasmehvan, ko je s delanjem svoje barke shtrafingo boshjo osnаноval; pa tudi to se jim je smeshno sdelo, in verjeli mu niso, sato so mogli veliko shtrafingo zhutiti. Tudi danashnji zhas nam Bog s tazimi shtrafingami shuga in proti, ljubi kristjani in ravno v tem zhasu imamo toliko sovrashnikov svete vere, in vedno bolj in bolj se

rasšhirjajo po vsih keršhanskih deshelah, in naš shele ob našho sveto vero pripraviti, in ne motim se, zhe rezhem, de so to gotovo prednjiki Antikrista, in so tudi v resnizi she med nami. Leti gotovi prednjiki so she marfikteri dufhi sveto vero odvseli in jo nefrezhno storili.

Sveti Ambrósi govori, de bodo ti prednjiki sa šhtrafingo hudobniga sveta prishli, in po prizhevanji tudi peklenfko oblast imeli, de tako losheje ta svet oflepé in na krive pota te vere vabijo in sapeljujejo. Oni bodo glava napuha.

Ja ljubi kristjani, gotovo bodo zhasi prishli, de bodo ti hudobni, ako Bog nam svoje mozhi ne dodeli, všim pravo vero vséli.

Ponovim svoje besede ter rezhem: Prednjiki Antikrista so she med nami; in ali morde niso ti njegovi prednjiki, kateri ljudstvam pokoj kradejo in na vsih krajih sveta puntanje in prelivanje kervi napravljajo in tudi naš ob svetovo vero pripraviti shele. To resnizo najdemo v vezh bukvah sapisano. Kaj nam osnanujejo snaminja zhasa, kaj prerokbe? eno hozhem tukaj povedati.

Prerokba

eniga zhafti vredniga stari-
ga pufhavnika.

Na oblaku, ki se je svetil
kakor jutranje sonce, se je pri-

kasala lepa shéna. Na glavi je imela trojno krono, ktere blishobe moje ozhi niso mogle prenesti. Njeno oblazhilo, belo kot sneg je imelo dolge plamezhe shtrahe v lepih lepih farbah mavrize; shlo ji je v tavshent in tavshent gubah do semlje, ktera se je bolj in bolj trefla, kolikor bolj se je blishala. Njeno oblizhje, polno milosti in prijasnosti, je bilo vunder shalofno, ko je svitli oblak vso njeno podobo szhasama obdál.

Sdaj sabuzhi veter, bliskovi so shvigali v viskhavi, ostudne sveri so prilesle na semljo, ki so se na shtevilu in velikosti mnoshile in mnoshile. Dufha se mi je trefla, viditi take poshasti. Oh! kako strafhne rezhi sim vidil sdaj! — Angelj s gorezhim mezham v de-

snizi in s kervavorudezhim banderam stopi v fredo teh poshaft, ki so, njega viditi, se po semlji vile; kratki glas trobente jih je pa vse kakor mertve storil. Semlja se je spet saperla in smerdezhni dim je sginil.

Kakor tihoten prijeten glas flavte sim sdaj flifhal is sonzhnatiga oblaka; rekel je:

„Sdihovanje oflepljeniga ljudstva mi je fhlo k serzu. Profila sim tadaj njega, ki fedi na désni Vsi-gamogozhniga, — komur je dana vsa oblast v nebesih in na semlji — profila sim Jesusa Kristusa, boshjiga, tudi svojiga sina, ki je is nefkozhne ljubeshni do greshnih ljudi svoje shivlenje na Golgati dal, de naj odverne mnoge, pa saflushene fhtrafinge, ki imajo

priti nad ljudi. — Šodbe olajshaje mi je odgovoril:

„Od sedesha moje pravizhnosti gre beseda: K shtrafnigam, ki so jih sami na-se poklizali, — k shtrafnigam nevére, nesvestosti in napuha, lashi, goljufije in sladnosti se pridrushijo she nepokorshina, nesaupnost in ozhitni punt; v vse deshele letijo, njih podérazozhe shibe vsdigujejo toliko zhasa, dokler se kralji in ljudstva k meni nasaj ne vernejo in moje mogozhnosti in velizhastva ne sposnajo, — milosti in odpushtenja ne prosijo. To se bo sgodilo, preden dva tavshent sto in devedeset dni pretezhe.

Vidil sim she strashnih rezhi: Ko je kraljiza nebél obdana od mnoshiz in trum svelizhanih du-

hov sginila, je vsdignilj angelj s kervavorudezhim banderam svoj gorezhi mezh in je raspodil oštudne poshaſti, ki so se s divjim rjoventjem in krikam na vse ſhteri kraje ſveta raſſhle.

Kmalo potem ſim vidil meſta in vaſi goreti — raſzapane moſhe in pol-nage babe s ſulizami, drogmi, ſekirami, mēzhi in puſhkami oboroſhene, ſim vidil prebivavze nemilo moriti, in denarje deliti, in ſa ſvoje in ſvojih otrok ſhivljenje proſiti; — vidil ſim uboge vjete moriti, vidil ſim zhaſtitljive ſtarzhke in ſhene, majhne in velike otroke na ſhirokim polji moriti, ſim vidil mnoge trume preklinjevavzov s divjim veſeljem tempeljne ropati, altarje poderati in maſhnike do ſmertí martrati.

Mosh in shena, bratje in sestre preganjajo eden drusiga.

Ja v refnizi slep bi mogel biti, kdor bi danashnjiga protenja boshjiga v pogubljenje tega zhasa ne sposnal, ktero se je she v tem létu 1848 sazhelo.

Pisano je: Vi sanizhujete mojo poterpeshljivost in veliko ljubésin; she zeló mojih shib ne obrajtate, satorej nej val sadene pogubljenje kakor vihar in nej val vkonzhá.

Te besede Gospodove se bodo izpolnile, tako refnizhno, kakor réf je Bog vezhna refniza. —

Ljubi kristjani! vernimo se tadaj nasaj h Gospodu, od ktiriga smo se po grehu odvernili, dokler je she zhas milosti.

„Ako se ljudstvo spokori, go-

vori Bog, in sapuſti ſvoje hudôbne pota, bom tudi jes v ſvojim ſklepu odjenjal, kar ſim namenil ſtoriti.“ **Jeremia 18.** —

Kdor mene poſluſha, pozhiva bres ſtrahú, ima vſiga obilno in ſe mu ni neſrêzhe bati.“ **Prerok Isaia.** — To ſo ljubésni polni opomini nebeſ in naſhe ſvete vére.

Osrmo ſe tadaj naſaj na **Boga**; ſakaj ſtraſhne ſhibe ſhugajo zelimu ſvétu. Ali to je ſhe le ſazhetek, pa reſnizhno, reſnizhno, veliko vezh revſhine imamo ſhe prizhakovati; blagor mu, kdor ſi to ſhtraſingo k ſerzu vsame, in ſvoje ſhivljenje ſpreoberne; ſakaj gotovo bomo ſhtraſingo nebéſ zhutili, ktere sdaj verjeti nezhemo; ſakaj hudobije ſveta klizhejo v nebefa po maſhevanje.

Molitev

s a p a p e s h a.

Vfigamogózhni vezhni
 Bog! usmili se svojiga flu-
 shabnika nashiga papesha,
 in vodi ga po potu vezh-
 niga shivljenja, de bo f
 tvojo pomozhjo, kar je te-
 bi prijetno shelel, in s vfo
 mozhjo ftoril. Po Gospodu
 nashim Jesufu Kristufu, Si-
 nu tvojim, kateri f tebój
 shivi in kraljuje v edinosti
 svetiga Duha, Bog veko-
 maj Amen.

